

Innspill fra underskriftskampanjen "Vi som er imot"

<http://www.underskrift.no/vis.asp?Kampanje=5947>

301 underskrifter pr. 14. mars 2016

Til: Stortinget

Innspill ang høringsmøtene ang "NOU 2015: 7 Assimilering og motstand – Norsk politikk overfor taterne/romanifolket fra 1850 til i dag"

Vi har fått opplyst at det er blitt oppnevnt et utvalg 3. januar 2011 for å undersøke statens politikk overfor romanifolket/taterne. Utvalget leverte sin rapport til statsråd Jan Tore Sanner 1. juni i år.

Dette er det mange av oss folket som ikke har fått opplyst på en tilstrekkelig og forståelsesfull måte. I den forbindelse har vi startet en underskriftskampanje som viser vår felles skepsis til hele opplegget.

Det er veldig mange som stiller seg uforståelig til hvilken hensikt alt dette har, og hva godt kan vi få ut av det i dag?

Vi er alle enige om at det har vært tøffe tider for oss tatere oppigjennom tidene. Som alle andre mennesker, har noen tatere hatt et verre liv enn andre.

Har forstått det slik ut ifra høringsbrevet ang rapporten, at Stortinget vil høre folket sin mening. Å det er vi alle glade for, og setter stor pris på.

Hver enkelt person og familie har hver sin historie, og vil derfor ha ulik oppfatning av hva som er positivt og negativt. Men det vi alle må si oss enig i er at i det flerkulturelle Norge så har vi det alle stort sett bra. Vi har myndigheter som respekterer hvert enkelt menneske, og tilrettelegger etter hver enkelt behov. Det trenger ikke å være spesielle lover og regler for oss tatere.

Vi har strevd hardt for å intrigue oss i samfunnet. Noen har klart dette fortere og bedre enn andre, men vi er alle på samme veg. Vi alle er enige om at barna som vokser opp i dag MÅ ha utdanningen som alle andre, og gjennom samme skolegang. Å vi vet at dersom vi trenger hjelp av en eller annen offentlig instans så er det bare å ta kontakt, og dagens myndigheter hjelper gjerne til. Vi er et folk som har overlevd mye pga god taleevne, og kan fint snakke for oss selv. Derfor trenger vi ikke noen talsmenn for oss. Vi verken vil ha noen talsmann eller forening som taler vår sak.

Det er laget en lang rapport om hvordan vi er blitt behandlet gjennom årene, og det er helt klart at det har vært mange overtramp som vi alle villet vært foruten. Men fortiden kan vi ikke gjøre noe med, men vi kan heller ikke fortsette å trække den. Dette er sår de aller fleste ikke vil rive opp. Det er mange historier som våre forfedre ikke prater om fordi det var og fortsatt er for sårt, og dette må vi alle respektere.

Nå er det på tide å se fremover, og la alle leve det livet de selv velger. Barna våre må få rett til å gå på skolen uten å hele tiden bli påminnet den vonde og vanskelige tiden som forfedrene opplevde. Det hver enkel familie vil fortelle sine egne barn, må de få rett til å bestemme selv. Noen vil dra opp gammel historie, og noen har det bedre med å la den ligge. Dette er opp til hver enkelt, og dette må respekteres!

Siden vi er en minoritetsgruppe er lærerne i dag pliktige til å informere elevene om Norges historie. Men ingen med barn i skolen i dag vil gjøre noe stor ut av det. Vi mener det bør holdes kort og enkelt. Ikke lage et show eller skuespill ut av det. Det holder med noen få setninger om våre flinke forfedres evne til å klare seg på det gode håndarbeidet sitt. Å at de var flinke musikere. Det mener vi er nok.

Vi har brukt mye tid og energi for at barna som vokser opp i dag skal få det best mulig. Vi bor i Norge, og vi vil at barna skal vokse opp som nordmenn. Med samme rettigheter som alle andre norske barn.

Blir det satt for stort fokus på at vi er anderledes kan det slå feil ut, og den sjansen er ingen villig til å ta.

Vi føler det slik nå at vi blir "tvunget" inn i et system som vi ikke vil være en del av, man blir overkjørt av representanter og foreninger. Vi vil ikke ha noen representanter. Vi, som alle andre nordmenn vil representerer oss selv og vår familie.

Det må være frihet og åpenhet om hvordan vi som foreldre vil ha det i fremtiden. Ingen kan diktere og bestemme for oss.

Det er veldig viktig å skille på opphav, kultur og hvordan vi lever i dag.

Så klart er vi stolte av opphavet vårt, kultur som har eksistert i århundrer og ikke minst, ja, det har blitt gjort urett for oss som folkeslag i fortida. Dette har jo blitt forsket på opp og ned. Vi har fått unnskyldning og det blitt tilbudt erstatningsordninger.

Vi er jo "vanlige" nordmenn på alle måter. Vi er alle medlem av folketrygden, vi betaler skatt, vi er inkludert i alle offentlige ordninger (Skoler, kirker, sykehus, pensjonsordninger etc etc). Hvorfor skal vi da stå og kreve noe spesielt? Helt ærlig, vi vil ikke ha f.eks støtte til utdanning. Det finnes jo allerede. Det er bare å gå til Statens lånekasse så får man stipend og studielån. Uavhengig om man er tater, same, muslim, kristen osv. Vi har det ikke bedre om vi fikk et "taterstipend". Tvert imot. Kan garantere at man da hadde lagt opp til mobbing og stigmatisering.

Vi ønsker ikke noen form for spesialbehandling for våre barn. Det er jo å be om at barn skal bli mobba.

Vi mener at det offentlige systemet fungerer som det skal, skolesystemet fungerer og arbeidslivet fungerer ok.

La oss leve på den måten vi vil.

La gamle ting som vi har fått en offentlig unnskyldning for ligge i fred. La våre barn få bli inkludert i alle former av sosiale nivåer i f.eks skole.

La oss få styre våre liv selv uten innblanding av foreninger og representanter! Så kan heller de som ønsker særbehandling få tilrettelagt det som enkeltpersoner, men ikke inkluder et helt folkeslag som ikke er enig i det.

Vi opplever å bli utsatt for krenkende svar og oppførsel dersom vi prøver å si imot eller argumenterer mot de selvutnevnte representanter fra foreningene. Men nå har vi sovet lenge nok, så nå må vi våkne opp og si imot de som prøver å være "overformyndere" for oss. Vi har vært i ro pga at vi har det bra, ikke for at vi er for "dumme" til å prate for oss.

Dette handler om vår rett og frihet til å forme hverdagen og livet selv. Vær så snill ikke utsatt oss for nye overgrep.

Allerede i dag er det mange av oss som har en følelse av angst, redsel og sinne for at vi, og spesielt våre barn, skal bli utsatt for nye overgrep.

La oss være i fred!